

Im Memoriam

Az „Élelmiszervizsgálati Közlemények” szerkesztőbizottsága mélyszégyen részvétellel jelenti be, hogy a bizottság volt tagja. Dr. Vajda Ödön a kémiai tudomány kandidátusa, ny. igazgató, életének 71. évében 1991. március 26-án elhunyt.

„Két hete még beszéltem vele telefonon cikkem kéziratáról...”; „Éppen az „Élelmiszer Ipar” legutóbbi szerkesztőbizottsági ülésén állapodtam meg vele a jövő heti találkozóban...”; „az általa lektorált könyvem kefelevonatával készültem hozzá...” ismételték nagy megdöbbenéssel és mély fájdalommal kollégái, barátai és tisztelői, akik nagy számban jelentek meg Dr. Vajda Ödön temetésén és így juttatták kifejezésére hozzá kapcsolódó utolsó emlékeiket, tiszteletüket és részvétüket.

Valóban a munkából ragadta el a sors közülünk megannyi megbeszél-nivalót, egyeztetendőt és ezáltal is szinte pótolhatatlan űrt hagyva maga után.

Dr. Vajda Ödön 1920. május 29-én született. A Budapesti Műszaki Egyetemen vegyész mérnöki oklevelet szerezve 1945. óta tevékenykedett az élelmiszeriparban. A Leipziger Vállalat Szesz- és Cukorgyár RT-nél kezdett, majd 1951-től az akkori Élelmészeti Minisztériumban dolgozott főmérnöként, osztályvezetőként és végül főosztályvezetőhelyettesként. Ezekben a munkakörökben rendkívül sokat tett az élelmiszeripar műszaki fejlesztése és a műszaki értelmiség megbecsülése érdekében.

1957-től a Cukoripar Kutatóintézetben tudományos osztályvezető, majd 1959-ben kinevezték a Fővárosi Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet (FÉVI) igazgatójává. Az 1970-es években külföldön több feladatot vállalt. Így az MTA megbízásából megszervezte a Kubai Tudományos Akadémia Élelmiszerkémiai Kutató Intézetét. Ekkor írta a KTA elnökhelyettesével közösen az „Élelmiszerkémia” (Química de los Alimentos) c. 517 oldalas spanyol nyelvű szakkönyvet, melyet az Editorial Científico-Técnica adott ki. Rövidebb-hosszabb ideig Peruban és Iránban UNIDO szakértőként dolgozott a szabványosítás és az élelmiszerellenőrzés területén. 1977. január 1-től nyugdíjazásig a MÉM Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Központ igazgatója volt. UNIDO szakértői tevékenységét ezidő alatt Brazíliában és Tanzániában végzett.

Sikeres és eredményes szakmai munkásságát a hatósági élelmiszerellenőrzés területén a tudományos alaposág, a korrekt szigorúság és a jogszabályok következetes alkalmazása jellemezte. Éveken át irányította a Megyei (Fővárosi)

Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetek Igazgató Tanácsát annak megválasztott elnökeként. Ebben a funkciójában is bizonyította vezetői rátermettségét és magas színvonalú irányító, koordináló készségét, ami által nagy mértékben elősegítette a magyar élelmiszerellenőrzés fejlődését, a hálózat egységes szemléletének kialakítását és nemzetközi elismerését.

Szakirodalmi tevékenysége, ami közel 100 publikációt ölel fel, szintén elsősorban az élelmiszerminőség, az élelmiszerellenőrzés, az élelmiszeranalitika és az élelmiszerek szabványosítása, minősítése témaköreit gazdagította. Több cikke az üzemszervezéssel, a műszaki fejlesztéssel és tervezéssel, valamint a cukor- és édesipari mikrobiológiával foglalkozott. Az utóbbi témakörben készítette kandidátusi disszertációját is. 1948 óta rendszeres oktatói munkát végzett elsősorban a BME Vegyész-mérnöki Kar által szervezett mérnök-továbbképző tanfolyamokon.

A Magyar Élelmezéstudományi Egyesület (MÉTE) alapító tagja. A MÉTE központi lapjának, az „Élelmezési Ipar” c. havi szakfolyóiratának 1958. májusa óta felelős szerkesztője.

Hosszú éveken keresztül tagja az „Élelmiszervizsgáló Közlemények” és a „Szabványosítás” c. szakfolyóiratok szerkesztőbizottságának is. Elnöke volt a Cukor- és az Édesipari Szabványosítási Szakértő Bizottságnak, tagja a FAO Magyar Nemzeti Szabványügyi Szakbizottsággának és az EOQ Magyar Nemzeti Bizottságnak.

Szakmai és társadalmi munkáját mindig nagy odaadással, lelkiismeretesen, fáradhatatlan szorgalommal és tudása legjavát beleadva végezte. Minden szempontból humanista volt, ami emberszeretetéből és sokoldalú műveltségéből táplálkozott. Munkájában fegyelmezett és pontos volt, így joggal várta el ugyanezt munkatársaitól, beosztottjaitól. Kiváló társadalmi és szakmai munkájáért számos kormány- és társadalmi kitüntetésben részesült.

A halál túlzott siettséggel ragadta el körükből, ahol tovább él, mert nem halhat meg igazán az, akire családja, barátai, munkatársai, tanítványai mindig szeretettel gondolkodnak és művét az Ő szellemében folytatják.

Dr. Molnár Pál